

DUBIUM XL.

An meri executores seu ii, quibus nudum ministerium aliquid exequendi a summo Ponifice committitur, possint contradicentes, seu executionem impudentes excommunicare.

D Uplex est sententia. Prima dicit posse, quia alias delusoria, & si ex ea effet talis commissio. Item probatur per cap. ex litteris, & c. præterea, & exemplum huius modi. Panormitanus dicit cap. ex litteris, ut quando Auditores excommunicaverunt in curia, & committunt alieni, ut alii, qui denunciant illum excommunicatum, hic commissarius, si impeditur, non denunciat, potest impudentem, seu contradicentes excommunicare. Si tamen glori. eo. ex litteris, & super questionem, eadem titulus, & c. final. eadem titulus, Hispan. is c. ex litteris, & ibi Panormitanus num. quart. dicit esse fatus probabilem. Et cum sequuntur Vincentius cap. final. eadem titulus, & ibi Immola n. 16, cum haec limitatione, neque quando exequitor non est praetens in curia, fucus quando est praetens, qui potest recurrere ad delegatorem, excommunicare, & coercere contradicentes.

Secunda opinio probabilem ait non posse. Probatur ex c. final. & de off. deleg. ubi absolute dicitur hos executores nullam habere jurisdictionem; ergo non possunt excommunicare, cum hoc requirat jurisdictionem; sic ergo tantum id poterunt, quando ultra executionem apponitur in commissione clauiliarum, contradicentes competendo, vel alia similis. Nec obstat c. ex litteris, quia responderet Panormitanus dicto c. final. ibi, delegatum delegata vice suas quoad actum excommunicationis. Nec obstat c. præterea, quia ibi loquitur de judicice. Sic Panorm. dicto c. ex litteris, n. 4, & dicto c. final. q. ex literis, n. 5, & ibi Hispan. Jean. Andr. unoque loco.

DUBIUM XLI.

An iudex alienus oppidi dominorum temporalium, qui per aliquod tempus de licentia comini absens, debet ait: interrumptum salario illius absentie temporis percipere.

Dico teneri dominum integrum perfolvere salarium. Probatur ex b. 12, in illis verbis: Ut qui liberam præficiendi licentiam pronunciatione commentari adepas fuerit, sine qualibet stipendio, aut emolumentorum pergeat delegati delegat. Per quam notat ibi globo, quod clericus, qui fuit abiens de licentia Papae, debet habere præbendum pro rato tempore absentie, ac si esset praetens. Et Bartol. ex eadem legi dicto ibi, nota quod si civitas Peruli concessit aliqui suo stipendiario licentiam, ut iret Alemanniam, vel ad bellandum, & flaret certo tempore abiens, quod debet habere stipendium, sicut si principatis serviret, & cedem modo si concederetur licentia potestis, vel Capitanaco. Idem Aleman, in additionibus ad eundem Bartolom. idem Lucas de Penna ibi. Idem globo legi tercia, q. ad diem, ff. de rebus, quam ac nobiliter allegant Baldus legi ex conditione, C. de conditione, C. de conditione, Alexander, ad Bartol. legi prima, q. Divis. vers. quarto, quid numerus decimo septimo, Digesti de variis, & extraordinariis cognitivis, Iafon. lego dicim funto, numero 21, ff. de officiis, dicens, quod id Doctor, vel stipendiarius se absente cum licentia Principis, debet habere salario pro eo tempore, quo abiens exiit. Idem Gregor. Lopez legi 16, titulo 26, pars. prima, verbo stergate, Basca de decima tutoris, capitulo undecimo, num. 16. Aviles. primo, verbo salario num. 12, ubi late.

DUBIUM XLII.

An si consciens pacem ineat cum clientulo de aliquo sibi dando, si vitoriam litis obtinuerit, & vitoria obtenta detur primum promissum, teneatur causidus id restituere.

Ratio dubitandi est, quia lego etiava, titulo decimosecundo libro secundo novi recipiat, ubi hujusmodi pacem interdicunt, sic habetur: Mandamus, q. que nungak abgado pucia hanc partit, ni iguala con la parte, que le de cierta cantidad, ni era alguna por razas de la vitoria del pleyo. Et verbum, no pucia, reddit omnino inhabilem ad recipientem, ita ut recipientis teneatur restituere, ut late habes supra dub.

Pro altera parte, quod scilicet non teneatur restituere, est quia aliud est, no pucias aver, o escribir: quia tunc non possit, cadit supra receptionem, & reddit ipsam nullam. & sic receptum est restitendum: aliud est, no pucias hanc pacto, quia sit contra factum pacem, nullam inducit obliga-

tionem, & sic non tenetur clientulus, cum quo pactum est iniunctum, aliquid solvere: at si solvat, non tenetur causidus acceptum restituere. Unde Coavar. regula peccatum, secunda pars, q. 2, n. septimo, inquit licet conventiones, & pacta, in quibus ex ultra parte veratur turpitudine reprobis, & nulla sit, id procedit ad hunc effectum, ut ex his agi non possit, nec teneatur quis promissa servare: non tamen ad hoc ut datum sit restitendum, & tunc acceptum erit restitendum, quando conventiones jura sunt reprobis, & nulla ex defectu solemnitatis jure requisita, vel ob deficiens legitimum contentum pacientis ad perfectam rei promissam translationem. At constat hujusmodi pacem non est puro nullum ob defectum, solemnitatis, & consensus: ego virtute illius acceptum non est restitendum. Item quia licet stipulations turpis nullius sit momenti, legi generali, & de verbis obligations. At id procedit ad hunc effectum, ut promittens non tenetur solvere: non tamen ad hunc, ut si solvatur, si restitendum, ut optimè Nav. & decimo septimo, Hispan. nu. trigeminario, Lat. nu. trigemin. Ergo licet pacem illud causidici nullum sit, id exit ad hoc, ut clientulus, non tenetur fidem servare: non tamen ad hoc, ut si servetur, teneatur causidicus restituere, sicut si lex dicta, non possit aquire lucrum taxillorum ludo, parum, lucrums teneat restituere: at si lex diceret, non possit ad taxillos ludere, ludens peccare: at non teneatur lucrum restituere. Item quia Dodores omnes de hac re tractantes, licet dicant peccare causidicum, qui huiusmodi pacem init, at nullus eum damnat ad restitucionem. De his re confutat Henricus, & respondit mihi ex Salmantica hac verba: Nullo modo tenetur causidicus restituere nisi acceptum, quia haec non est taxatrix salarii, sed prohibitora periculi & proper presumptionis. Et haec sententia est tenenda.

DUBIUM XLIII.

An erit licitum aliquid donare judicis concubina, ut faciat mibi apud illum, in eo quod meam item videat? &c.

Iudicet licitum, quia peto rem a prætore, quam potest bene facere. Respondet non licet: tum quia utor amore turpi, & co ut tali mibi patrocinari volo: tum, quia ipsa mortali nequit bene facere; quia ipsam pergere ad aliquem dum judicem & mortale ratione scandala fu, cum expoundat se vehementissimo periculo peccandi: & alieni, quia exponit alium eidem periculo. Sic mihi, & alius vobis fuit post magnum de hoc alterationem.

DUBIUM XLIV.

An licet alicui ex litigantibus informaciones aliter pars subripere?

Ideo primò, id nullo modo licet, sed potius est contra iustitiam; quia cum hi sit dubia, alter habet ius inhibitus servandum ea, quia sibi profundit: contra quod ius fac illi, qui extrahit informaciones alterius partis illius, ubi ab ea reservantur; quia in dubio litis sibi usurpat rem alienam cum notabilis damno alterius litigantis, arms, valde imparibus contra illum dimicat, sciens fundamenta sui adverterit penitus ignorantis, quibus alter nictur. 2. Hoc limita; nisi forte litigans obter informaciones invenit ius tunc licite potest illis capere, & illis utriusquid partem litis, quamnulla defendit; quia utitur iure suo, nec injuriam irrogat alteri parti.

3. Dico secundo, elle peccatum mortale petere ab improprio, vel a famulo judicis, seu Auditoris, vel ab amanuensi Advocati, ut predictas informaciones capiat, & tradat litiganti. Ratio est, quia si ipse litigans non potest illas sibi capere, a fortiori non poterit ab altero petere, ut illas capiat, præfertur, quia alii teneantur iustitia servare secretum tamquam persona, quibus altera pars, vel justitia, vel Adversarius confidit, ita docti juniores.

4. Dico tertio, duas præcedentes conclusiones intelligimus, sicut quando litigans non est certus, quod adversarius

subripuerit suas informaciones, nam in tali sibi potest licite recompensare, capiendo etiam adversarii sui informationes; & si improprio, vel famulos, aut amanuensis haberet eamdem certitudinem, potest etiam eas illi tradere; quia id effet juvare ad iustam recompensationem.

5. Dico quartum, quando litigans non potest predictas infor-

mationes capere, juxta dicta in prima conclusione, non potest Advocatus illis recipere, nec amanuensis illas scribere, quia licet studium Advocatus, & actio libentibus: sicut res indistinctas, ut litigans vult illis abuti contra iustitiam, immo nec in dubio, an litigans peccaverit capiendo predictas informaciones, poterunt Advocatus, aut amanuensis predicta facere, quia quod communiter contingit, est perperam, & inquit illas inoppare, & rarissime oppositum accidit, nisi ut dictum est confolare alteram partem prædicti litigantis informationes usurpare.

INDEX

INDEX RERUM.

Quæ in hoc primo Tomo Consiliorum Moralium continentur.

Primus numerus librum; secundus libri caput; tertius capituli dubium; quartus denique, & sequentes, ejusdem dubii sectiones margini adscriptas demonstrant: at ubi unus solus est numerus, is intelligitur esse marginalis dubii proximè prenotati.

A

ABAS, vel Abbatis, an possit presentare quanto præsentatio pertinet ad monasterium. lib. 2, cap. 3, dub. 71, num. 24. Abbatia, vide Beneficia. Abbatia, vide Abbas.

Ablens, vide Presentari, & præsentatio tenet, intra quod tempus debet præsentationem acceptare. 2. 3. 73. 6. Abstoli an possit, dum procurat dispensationem, ferre validationem tituli, vel sit cogendus statim regnare, qui simoniacæ, vel existens excommunicatus obtinuit beneficium. 2. 3. 123. 1.

Abstolio ab excommunicatione per ordinarium, lata an teat, si superior, qui adit, si judec competens, & abolvat.

Et quid si non sit judec competens, & abolvat, an tenet, vel debet fieri remissio ad superiorem. ibid.

Abstolio ab excommunicatione lata ab Episcopo post appellationem ad Papam, an possit coram Archiepiscopo peti ad cautelam. 20.

Abstolio facta a delegato post appellationem ad delegatum, an tenet, si ad eum sit remissio, vel recipiat appellatio, licet remissio non sit. 3. 1. 35. 32.

Abstolio facta a legitime judice abisque citationis partis, an sit iusta, & tenet. 3. 1. 36. 5. & 6.

Abstolus ab excommunicatione, vide Disponitius.

Abstolus, vide Jejunium, & Jejunitare.

Accidentia, vide Falsus.

Accidentes furios, vide Fostum.

Acceptio personarum quid sit. 2. 1. 1. 1.

Acceptio personarum directe opponitur iustitiae distributione. 3.

Acceptio personarum tantummodo locum habet in his, quæ ex iustitia docebantur. 5.

Acceptio personarum in quibus robis committatur. 8.

Et quale peccatum sit. 9.

An vero committatur in honoribus exhibendis. 2. 1. 40. 2.

3. ad 14.

Acceptio personarum an locum in iudicium habeat. 2. 3. 4.

1. & 2.

Acceptio personarum an habeat locum in his, quæ in favorem iudicis conceduntur. 3.

Et an committatur acceptio personarum in iis, quæ in caularum favorem cogitella sunt. 4.

Acceptio personarum an sit definire aliquam causam, prius quam antiquioriam. 7.

Acceptio personarum an committatur in tributis exigendis, quando non servatur debita proporcio ad caulum pro qua imponuntur. 2. 1. 42. 1.

Acceptio personarum an habeat locum in his, quæ in favorem iudicis conceduntur. 3.

Et an committatur acceptio personarum in iis, quæ in caularum favorem cogitella sunt. 4.

Acceptio personarum an sit definire aliquam causam, prius quam antiquioriam. 7.

Acceptio personarum an committatur in tributis exigendis, quando non servatur debita proporcio ad caulum pro qua imponuntur. 2. 1. 42. 1.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilius in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

Acceptio personarum non est, qui omisso extremo indigenit, confert eleemosynam, amico non indigenit. 6.

Acceptio personarum an sit qui excludit inimicum, quando ex propriis bonis invitat onnes cives ad excedandum, vel donat aliquod pretium communavit, ut distribuat cibis pro meritis, vel illis paret convivium. 7.

Acceptio personarum an sit Princeps remittens unum pecuniam, alteri vero non, eodem criminis, & circumstantiis existibus. 7.

Acceptio personarum an sit dispense facilis in matrimonio contrahendo cum divitibus, quācum cum pauperibus. 2. 1. 42. 4.

Acceptio personarum an sit, qui considerat aliam rationem ad rem, quæ conferuntur, non congruentem, licet sit congruens respectu alterius. 2. 1. 1. 4.

INDEX RERUM.

- An vero ut possit pescere decimam exequitionis, requiri immemorialis confundito. ^{2.}
 Alguazellus, vel executor, qui iter facit ad facandas plures exequitiones in unum, vel plura oppida, an possit a quolibet debitore integrum exequitionis salarium exigere: & an idem possit ab eo concomitans. ^{3. t. 23. 1.}
 Quid vero dicendum, si filii Alguazellus per longorem, & magis transversam viam: velli in una die expediat, quod duobus diebus erat expedendum. ^{2.}
 Alguazellus an possit capere aliquem extra fragrans delictum, abique speciali mandato judicis. ^{3. t. 28. 10.}
 An vero id possit abque mandato judicis, quando est in fuga delinquens. ^{11.}
 Alguazellus, volens aliquem capere non in fragrant delicto, sed v.g. ob debita, an tenetur offendere scripturam mandati judicis. ^{13.}
 Almena, vide *Homicida*, & *Quisnam*.
 Alimenta servum, vel filium, expostum an sequitur aliquid jus in personam. ^{1. 3. 4. 5.}
 Alimenta expostum quando, & quas expensas possit petere. ^{2. 8. ad 14.}
 Amannus, vide *Causidicus*, & *Informatus*.
 Ancilla potest fugere tuta conscientia, si dominus eam impedit, & stare ac si esset libera, & implorare officium Episcopi, ut manumittatur, & potest ipse Episcopus ad hoc compellere. ^{1. 7. 9. 12.}
 Quid si dominus publice cam proposita. ^{2.}
 Anteversaria an requireant candem assistentiam ea lucranda, quam requirent distributiones. ^{2. 2. 103. 1.}
 Quid vero si testator petat assistentiam in anniversario, an lucerabitur qui impeditus est ob aliquam causam sufficiem, an lucranda distributiones. ^{2.}
 Anna redditus an sint propriæ mobiles, vel immobiles. ^{2. 4. 42. 5.}
 An vero sequuntur bonorum immobilium naturam. ibid.
 Et an censeatur extrare illic, ubi sunt bona, super quibus constituti sunt. ^{6.}
 Anus, vide *Dies*, *Beneficiam*, & *Exequitor*.
 Antifilia iudicare, an sit peccatum mortale, & qui lodi illi prohibeantur, vide *Ladre*.
 Appellans an sine petenti in appellacione. ^{4. t. 32. 11.}
 Apparatus, vide *Fornax*.
 Appellando causa an debeat esse vera, vel sufficiat verisimilis, & probabilis. ^{9.}
 Appellando coram alio an possit variare, quia appellavit coram uno judice. ^{10.}
 Appellatio an videatur renunciare appellacione, audeo jidicem a quo tantum super innovatione. ^{15.}
 Appellans alieno nomine sine mandato, a quo, & intra quod tempus debeat facere illam appellacionem ratificari, a domino litis. ^{61.}
 Appellans quid censeatur facere intra terminum a judice præsumtum, ne lapus termini appellatio maneat deferta. ^{3. t. 32. 89.}
 Appellans quid tempus habeat, compromissu deferto, vel tempore, de quo convenit, deferto. ^{104.}
 Appellans intra quid tempus censeatur petere Apollos, & an debeat protestari, si judex non dicit illos. ^{119.}
 An vero suspiria eos petere cum militia, vel teneat appelleans intra terminum pro illis redire. ^{124.}
 Appellans extrajudicitaliter, an censeatur petere Apollos. ^{124.}
 Appellans in absentia judicis, an censeatur petere Apollos, & an debeat judicis reverio adire eum pro petenda Apollos. ^{125.}
 Appellans an tenetur querere judicem in domo, ut coram eo interponat appellacionem. ^{132.}
 Appellans coram honestis personis, ob metum judicis protellione premilla, an tenetur coram judice appellare, ut cessaret metus intra decem dies. ^{133.}
 Appellans à diffinitiva, an sit, si dicat se esse gravatum in genere, vel sententiam esse iniuriam, sine aliqua causa: vel debeat in appellacione inserere causas gravaminis in specie. ^{138. & 187.}
 Appellans ab interlocutoria, si judex non admittat appellacionem, an debeat ab illa non admittente appellare. ^{123.}
 Appellans an incurrit censura conditionalis, si conditio fit de non appellando. ^{224.}
 Appellans à sententia lata post terminum a lege præscriptum, utendo aliqua cæstula, an pecet, & tenetur aliquid alteri partis retribuere, si manifeste confit sententiam contra se latam fuisse iniuriam. ^{3. t. 38. 21.}
 Et quid si non confit de iniuritia sententia lata, sed utriusque parti jus est debitum. ^{3.}
 Vide *Retus*.
 Appellare an debeat intra tempus appellacionis, qui ratione minoris artis, vel alia ratione est restringit ad appellandum. ^{3. t. 32. 59.}
 Appellare an licet ab interlocutoria habente vim diffinitiva, si decretum Concilii non exciperet. ^{214.}
 Appellare ab interlocutoria an licet, quando cæverit legge, vel statuto, quod in aliquo casu non habeat locum appellatio. ^{213.}
 Vide *Citatus*.

Appel-

INDEX RERUM.

- Appellari an possit ad ipsum dominum à judicibus inferribus in oppidis per dominum constitutis ad appellatum causa. ^{2.}
 An vero possit appellari ad Regem. ^{3. t. 6. 1.}
 Et an sit appellacionum ad solum Regem à judice delegato, cui dominus causam aliquam appellatio specialiter commisit. ^{3.}
 Appellari an possit, si judex male arbitretur in restringendo, vel ampliando iuris terminum. ^{4.}
 An vero possit appellari in commissis judicis arbitrio, si judex male arbitretur. ^{ibid.}
 Appellari an possit viva voce, quando appellatur à diffinitivo illico, ac fertur sententia. ^{3. t. 32. 89.}
 Et an tunc sit necessarium quod appelletur in loco tribunali, & judice sedente pro tribunali, & quid si appellatur in scipio. ^{168.}
 Quando vero censeatur illico fieri appellatio, à 170. ad 173.
 Appellari in scriptis ut necesse, quando à diffinitiva non illico, & inconvenient appellatur. ^{174. 175. & 176.}
 Et an sit necesse addere aliqua verba. ^{295.}
 Appellari an licet in omnibus sententiis conditionalibus, quae sunt censoria, vel non sunt, si conditio, vel dies exsita intra decem dies. ^{189.}
 Appellatio an aliquando legibus justè tollatur. ^{3. t. 10. 3.}
 Vide *Partes*.
 Appellatio an suspendat partem sententia, super qua non est appellatum. ^{3. t. 16. 3.}
 Appellatio quid sit. ^{3. t. 32. 5.}
 Quorumplex ver sit. ^{4. &c. 18.}
 Appellatio extrajudicitalis quotupliciter fieri possit. ^{6.}
 Appellatio extrajudicitalis facta ab ipsa parte, an habeat vim citationis. ^{4.}
 Appellatio generalis, & à futuro gravamine, an valeat. ^{3. t. 32. 7.}
 Appellatio indicialis, in quod differat ab appellacione extrajudicitali. ^{4. t. 17.}
 ubi multa circa has appellations. ^{6.}
 Appellatio an dicatur propriè judicialis, vel extrajudicitalis. ^{10.}
 Appellatio an revocet omnia attentata contra eam. ^{15.}
 Ad quem vero possit fieri. ^{17.}
 Appellatio facti quando habeat locum. ^{20.}
 Appellatio vim an hodie habeat itineris arresto ad superiorum. ^{22.}
 Appellatio effectus quotuples sint. ^{24.}
 Appellatio an statim liget manus judicis à quo, & ejus jurisdictionem suspendat. ^{14. & 25.}
 Appellatio extrajudicitalis à collatione beneficii, vel confirmatione electionis jam facta, an suspendat ipsam confirmationem, & electionem, vel investituram aut tradicionem possessionis. ^{14.}
 Appellatio ab interlocutoria, vel tantum à diffinitiva, an statim liget manus judicis à quo, qui posuit procedere ad ulteriora, vel tantum postquam inhibitus fuerit per judicem appellatus. ^{37. & 38. ubi multa.}
 Appellatio que dicitur frivola. ^{415.}
 de Appellacionis essentia quid sit. ^{4. 46. ad 50.}
 Appellatio interponi à legitima persona an sit de eius essentia. ^{46.}
 An sit de eius essentia, ut interponatur infra debitum tempus. ^{47.}
 Ut si proponatur coram legitimo judice. ^{48.}
 Et ut sit de legitimum judicem. ^{49.}
 An vero sit de jure essentia, ut servitur in appellacione debita forma. ^{50.}
 de Appellacionis essentia an sit, ut contineat nomen appellantis, & judicis à quo, & ad quem, & adversari, & sententia, a qua appellatur. ^{51.}
 Appellatio an sit invalida, in qua falsum nomen adversari exprimitur, vel alias dies ab eo, in quo sententia sita fuit. ^{169.}
 de Appellacionis essentia an sit quod in ea petantur apoll. ^{52.}
 Appellatio tempus quotplex, & quod sit de eius effectu. ^{53.}
 Appellatio intra quid tempus proponi debeat jure communio antiquo, & regni Hispaniæ. ^{56.}
 Et quid si gravamen illatum habeat traditum successivum. ^{65.}
 Appellatio extrajudicitalis an possit audiri post terminum appellacionis. ^{57.}
 Appellatio, quæ sit coram honestis personis, eo quod non est copia judicis, an debeat fieri intra decem dies. ^{66.}
 Appellatio intra quem terminum debeat prolegui. ^{67.}
 Appellatio an maneat decreta, si judex ad quem mandat parti, ut intra certum tempus trahat coram eo processum, & non trahat. ^{68.}
 Appellationem prosequendit tempus an possint partes de' communis consentanea breviare. ^{100.}
 At vero possint illud suspendere. ^{101.}
 Et an possint illud breviare ad appellacionem finiendam. ^{105.}
 An vero possint illud prolongare. ^{107.}
 Appellatio an maneat deferta in beneficitalibus, si judex aliud signet terminum iuri. ^{116.}
 An vero sit deferta per negligientiam partis in beneficitalibus, etiam quoad judicem. ^{117.}

Archie-

INDEX RERUM.

- Archiepiscopus an possit adiri per viam querelæ in causis
diocesis suffraganei. 3.1.35.4.
Quid vero dicendum, si causa sit cum ipso Episcopo, &
non cum Episcopi subditis. 6.
Et quid si Episcopus ex officio excommunicet aliquem,
non ad infamiam partis. 7.
Vel Episcopus sit negligens. 8.
Quid vero dicendum, si sententia excommunicationis est
notoriæ inducta. 9.
Archiepiscopus an possit cognoscere de iniustitia excommuni-
cationis latè ab Episcopo, & de nullitate ipsius post
appellationem ad Papam. 20.
Arca triumphalis, vide *Laborantes*.
Argumentum à contrario sensu non habet virüs ad proban-
dum, quando contrarium est expreße alio jure defini-
tum. 2.4.55.31.
Argumentum procedens ab autoritate negativæ an valeat.
3.1.13.22.
Arma delinquentes ad quem pertineant. 3.1.27.1.
An vero si delinquens non sit in fragranti delicto compre-
henus ejus arma pertineant ad judicem, coram quo se
presentant. 3.
An episcopus iter ad superiorē, qui appellare dicitur, quid
debet facere. 3.1.32.22.
Arreptio itineris, vide *Appellatio nis vim*.
Ars, vide *Exercitio*.
in Artibus gradus, vide *Dolores*.
Assumptio quid sit. 2.4.1.1. & 2.
Vide *Vestigia*, & *Tributum*.
Affidūm integrum an debet secularis emens vinum, &
carnes sue familiæ, in qua sunt aliqui clerici. 2.4.54.2.
Admissionem admittens, id est, ut obire, propter admissionem
aliquis tertii inspectoris, vide *Ludus*.
Anacapitio, vide *Festum*.
Andre detractionem, vide *Distractio nem audire*.
Auditores, & reliqui judices, atque officiales audienciae qua-
liter prohibeantur munera recipere, 1.56. titul. 27. & l. 21.
tit. 1. lib. 2, nota recipit. 3.1.2.2.
Et an si recipiant, teneantur restituere.
Authoritas, vide *Logatum relatum Ecclesie*.
Auctor, Pater, & Mater.
Avunculus, vel avua, vide *Renuntiatio*, *Nepos*.
- B
- Baccalaureatus gradus, vide *Dolores*.
Bella iusto captus, vide *Seruus*, & *Seruus bello iusto ed-
ipius*.
Beneficiis Ecclesiæ an requirantur quoad emancipationis,
& acquisitionis iusfructus effectus. 1.2.21.2.
Beneficia Ecclesiastica, & officia publica in republica Iu-
laria ad quid sunt instituta. 2.1.2.2.
Hec bona distribuenda quid teneatur attendere. 3.
An vero sit peccatum mortale eligere ad beneficium eum,
qui est in peccato mortali. 3.2.9.
Et an semper sit præterendus qui industrior, & diligenter
est ad temporalia gubernanda. 10.
An vero semper sit præterenda scientia nobilitati generis
in promotione ad Prałaturas, & officia spiritualia. 11.
Beneficiis confundens indignis an peccet mortaliter. 12.
Beneficiis confundens indigne, omisso digniori. 13. & 2.1.6.
Et quid si conserat digno, omisso digniori. 16. 17. 20. ul-
que ad 28.
Qualiter excessus inter beneficia sit attendendus. 18.
Præceptum eligendi dignorem an sit de jure divino, &
naturali. 19.
Beneficiis permutas, regrefans, renuncians in indi-
gnum, & Prælatus acceptans, peccant mortaliter. 2. 1. 7. 10.
An vero peccent, quando id faciunt in favorem minus
digni. 2.4. ad 7.
Et an regrefans, & renuncians hoc possint facere in pue-
num. 8.
Qui confundens indigne beneficia peccant contra iuli-
tiam communitativam, & distributivam, & qui contra
communitativam. 2.
Beneficiis conferre an teneatur electio digniori, qui exte-
rus est, omisso digno naturali, quando sunt aliqua fluctua-
ta, ut regnolis beneficiis confundantur. 2. 1. 8. 2. & 3.
An vero illi beneficiis poenitentiari in exteris in commen-
dam. 5.
Et an ipsi regnolis per jus habitum ab extraneo possint
habere beneficia, vel provisio nem in Hispania. 5.
An vero qui litteras naturalitatis impetravit a Rege, ut
fruatur hujus regni privilegii, & immunitatibus, possit
beneficiis confundens in Hispania. 6.
Et an si exterus in Principis dispensatione obtinet benefi-
cium, possit illud cum alio pertinare. 7.
An vero sit iustum flatum aliquarum Ecclesiarum, ut
qui prius promovet ad sacerdotium, accipiat prius
beneficium, & ex beneficiis antiori sit curatus. 10.
Et an sint justæ leges, & statuta præcipientia, ut bene-
ficia cōferantur regnolis, & originaris aliqui dñe-
cessis. 2. & 8.

INDEX RERUM.

- ad Beneficiis obtinendum in Hispania quis dicatur natu-
ralis. 2.1.9.3. ad 1.
An vero sufficiat, quod Rex concedat naturalitatis litteras ad beneficia in suo regno obtinenda, vel necessaria
sit Pontificis dispensatio. 2.
in Beneficiis fundatione an possit fundator apponere condi-
tiones contra ius communem. 2. 1. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. 16.
An vero si Episcopus nolit conditions contra ius commu-
ne approbare, possit fundator appellare ad superiorē,
ut cogat Episcopum ad consentiendum illis, vel at ipse
confientia. 7.
Et an possit fundator apponere conditionem quod ad be-
neficium non admittatur aliquis, nisi sit de tali natione,
vel de sua familia, licet sit indigenus. 13.
Et quid si Ecclesiæ ministerium electio sit ex certo ge-
nere personarum, vel ex sua familia. 14.
An vero si talis condicio sic apponatur, ut temper de sua
familia aliquis praesentetur, eo excente, vel quod non
possit praesentari, nisi de sua familia, requiratur Episcopi
confidentia. 15.
ad Beneficiis ex duobus praesentatis equè idoneis ex æqua-
li numero patronorum preferendus est, qui est de sanguine
tekkatoris. 2.1.19.2.
ad Beneficiis an teneantur patroni praesentare aliquem de fa-
milia fundatori, quando id non cauteum est, a fundato-
ri. 16.
ad Beneficiis eligens, vel praesentans ignotum an peccet.
2. 1. 12. 1.
Quam diligentiam teneatur adhibere elector, vel patro-
nus ad inquirendum dignorem. 2.
Et quod debeat esse hic dignior. 3.
An vero si elector habeat amicum, vel familiarem, quem
certificum sit esse dignum, possit eligere illum quando
tantum probabilitas videt alium esse digniorum. 4.
Et an peccet, qui mediocri diligentia adhibita eligit eum,
quem putat esse dignorem, si postea inventat non esse
dilectum. 5.
Beneficiis acceptans minus dignus an peccet, sicut peccat
elicens. 2.1.3.2.
Et an si dubitet de sua dignitate, vel sciat se esse indignum
possit acceptare. 3.
Beneficiis an possit filius legitimus sacerdotis habera in Ec-
clesia, in qua eius pater fuit beneficiarius, & illi in eodem
beneficio succedere. 2.1.14.2. & 4.
Et hoc sit verum post Trid. off. 22. c. 15. de reform. An vero
si post patrem succedit filius in beneficio, & postmo-
dum alter filius frater illius, ille posterior dicatur succede-
re immedietè. 5.
Et an hoc etiam intelligatur in vicariis. 6.
An vero si dum pater possit beneficium, erat portio, &
ex privilegio, ex mortuo factus est canonizatus, possit fi-
lius in eo succedere. 7.
Vel si Ecclesie patris, & filii, proper temnitatem unian-
tur, possit filius in utraque manere. 8.
in Beneficio patris stando in iure communis filii illegitimis Cle-
ritorum mediate succedere poterant. 2.1.15.2.
Et quid post constitutionem Clementis VII. & Decretum
Concilii Trid. off. 25. de reform. C. 1. 4. & 5.
Beneficiis an poterant, sumi filii quicunque illegitimi ha-
bent in Ecclesia, in qua pater habebat. 3.
Beneficiis quod filius ante publicationem Concilii Trid. ob-
tinetur legitime in Ecclesia, in qua pater habebat, sed
tempore publicationis decreti non habet, an possit ipse fi-
lius retinere. 4.
An vero hoc decretum improbat dispensationes præteritas,
vel restringat. 9.
Et an filius illegitimus Clerici sit cogendum dimittere bene-
ficium, quando prius illud obtinuit in alia Ecclesia quam
eius pater. 10.
Et an possit consequi beneficium per accessionis, regre-
fus, & coadiutorias, quas ad beneficium illegitimum
habebat in Ecclesia, in qua pater habuit beneficium. 11.
in Beneficio paterno quis possit dispensare cum filii legiti-
timis, & illegitimis, ut succedat in illo. 2.1.17. 2.
in Beneficiis an collaterales possint succedere. 2.1.18.1.
in Beneficiis avorum an possint nepotes immediate succede-
re. 2.1.19.1.
in Beneficiis filiorum an possint parentes succedere. 2. 1.
Beneficii præscriptio an procedat contra legitime impeditum.
2.1.20.2.
in Beneficiis an regula de triennali reddat in utroque for-
tum possidentem. 2.1.21.2.
Et an der titulum possessor, vel tantum exceptionem, &
possessionem ad vitam possidentem. 4.
An vero si quis impetrat beneficium detentum per aliquem
per plures annos cum clausula, quod habetur tempus de-
tentio nis pro expresso, non obstantibus regulis Cancellariae,
derogetur huic regule. 5.
in Beneficiis regula de triennali an procedat, contra mino-
rem quatuordecim annis. 2.1.22. per totum.
An vero is, cum quo possessor triennalis permittavit, &
is qui
- is qui de novo habet beneficium possessum triennio per
permutationem, gaudeat beneficio hujus regulae. 2. 1.
23. 2.
- Quæ vero conditions requirantur, ut triennalis possessor
tutus sit virtute hujus regulae de triennali 2. 1. 24.
- Et an in possesso triennali requiratur bona fides, ut pos-
sessor sit tueri hac regula. 2.1.25.2.
- Et an sat sit quod aliquis per alium pacifice possidat eo
triennio, vel sit necesse, ut per se possidat. 2.1.26.
- Quoniam autem intelligatur illa conditio, ut possessor illa
per triennium sit pacifica. 2.1.27.
- Qualiter vero hoc triennium intelligatur. 2.1.28.
- Et quid intelligatur per hanc conditionem, ut possessor illa
sit beneficii Ecclesiasticæ. 2.1.29.
- Et an aliquis titulus requiratur. 2.1.30.1.
- An vero sufficiat coloratus. 2.
- Et an sufficiat titulus presumptus, qui inducit per possi-
tionem decenni. 4.
- An vero si quis relinquat beneficium causa permutationis,
& postea in eo beneficio per triennium permaneat, juve-
tur hac regula. 5.
- Quis vero sit titulus coloratus, & qui ceſteantur illam ha-
bitationem. 6.
- Ex hoc variis casis resolvuntur, videlicet quis dicendum sit
quando collatio facta est ab ordinario de beneficio litigio-
lo. 5.
- De quibus vero beneficii intelligatur, quando conceditur,
ut possit quis duo curata beneficia habere. 11.
- Beneficiis alicui confert Rom. Pontifex, non obstante,
quod aliud habeat, an videatur cum illo dispensare, ut
ambo simili habeant. 12.
- Beneficiis plura possidentem an excusat in foro conscientiae
dispensatio, Romani Pontificis absque iusta causa facta. 13.
- Quid vero dicendum, si post dispensationem superveniat
causa legitima sufficiens ad obtinendam tunc dispensatio-
nem. 14.
- Beneficiis plura obtinendi consuetudo an excusat. 15.
- Beneficiis plura incompatibilis habentem, an possit aliquid
dispensatio absque iusta causa excusat. 16.
- in Beneficiis pluriatate quæ sit iusta causa ad dispen-
sandam. 18. & 19.
- Beneficiis sufficiens decenti sustentationi, quod dicatur. 20.
- Beneficiis plura simplicia inferiora canonicibus, & por-
tionibus, ut quis obtemperat, quid sit necesse. 22. & 23.
- Beneficiis secundum ut quis obtemperat, an debeat facere
mentionem primi. 24. usque ad fin.
- in Beneficiis plurimi simplicium, & inferiorum cano-
nicibus, & portionibus obtemperare, seu consequtione
an possit esse culpa mortalitatis. 25.
- Beneficiis plura retinens, quorum est capax, an sit submor-
tali cogendus, ut uno retento relinquat reliqua. 26.
- circa Beneficiis habentem, obtinentem, seu recipientem va-
ria decreta. 2.1.2. & 3.
- Beneficiis incompatibilium varia genera. 1.
- Beneficiis curatum, perfunctum, aut dignitatem habens,
si aliud simile recipiat, an sit ipso iure privatus pri-
mo. 4.
- Et an vacet primum. 8. & 9.
- Beneficii curati nomine quid intelligatur. 6.
- Quid vero dicendum de illis, qui impetrata gracia, ut
de beneficiis curato, seu dignitate curata sibi provideant
ante adoptionem illius beneficii aliud pacifice aſsequan-
tur. 17. ad 20. & 27.
- Beneficiis primum an vacet, quando secundum impeta-
rum curam temporalem tantum habet. 16.
- Beneficiis curatum primum, vel dignitas, an aliquibus in
casibus non vacet post adoptionem secundi. 17. ad 32.
- Beneficiis incompatibilis retenta c. de multa, & Clem. excep-
tibili, ut aliquis possit retinere, quis dispenset. 33.
- Beneficiis secundum litigium aut vacat post adoptionem
pacifica possessionis primi, cujus titulum aliquis impeta-
rat. 25.
- Et quid si secularis absque dispensatione possidat bene-
ficium regulare triennio pacifice, vel è contra Regularis
facultate. 26.
- Quid dicendum quando beneficium aliquod, quod ex fun-
datione conferendum erat promoto ad talem gradum, vel
habentem talis qualitatem, si detur carent illa, & paci-
fice triennio possidat. 27.
- Et quid si secularis absque dispensatione possidat bene-
ficium regulare triennio pacifice, vel è contra Regularis
facultate. 28.
- Quid dicendum de privato à jure, vel ab homi-
ne aliquo beneficio, quod possidat postea triennio. 2. 1. 28. ad 31.
- in Beneficiis, quod possessor triennalis debeat esse non
simonicus, quomodo intelligendum sit. 2. 1. 32. à 1.
- ad 4.
- Et quid per hoc, quod possessor triennalis non sit violen-
tus. 2.1.33.1.
- Quid etiam de spoliatore non violento dicendum sit, &
quando spoliator agit contra possessionem spoliantis. 5. & 6.
- Beneficii Ecclesiastici acceptans, majori excommunica-
tione innodus, an peccet mortaliter. 2.2.10.1.
- Et quid si metu sit renuntiacionis beneficium in favorum
aliquis, an post triennium sit tutus. 7.
- Quid etiam quando quis apprehendit possessionem bene-
ficii posselli per alium, invito, & contradicente posses-
sore. 4. & 5.
- in Beneficiis, quod possessor non sit intrusus, quid intel-
ligatur per hanc conditionem. 2.1.34.
- Ubi variæ sunt relatuons casuum, & quando intrusus
teneatur dimittere beneficium, & restituere fructus, &
quando non. 2.1.35. à 1. ad 17.
- Beneficii impetratio à Papa an laico sit subreptitia, 2.
- ad Beneficii resignanda, permittanda, & acceptanda, an
pollic laicus constituti procurator. 3. & 6.
- Beneficii Ecclesiastici acceptans, majori excommunica-
tione innodus, an peccet mortaliter. 2.2.10.1.
- Beneficii collatio facta excommunicato majori excommuni-
catione an sit nulla. 2.
- Beneficiorū communio facta per excommunicatum majori
excommunicatione an teneat. 6.
- Quid vero dicendum, si iste excommunicatus sit infi-
cius in excommunicationis. & an hoc procedat, sive excom-
municatus majori sit ab homine, sive à jure. 7.
- Et quid si collatio beneficii fuerit facta motu proprio. 8.
- Beneficii collatio facta excommunicato majori excommuni-
catione, an valeat, si excommunicatione sit nulla. 9.
- Bene-

MUNDEX RERUM.

Beneficium ut alius obtineat, si excommunicatus majori impetrat Bullam Apostolicam an talis imperatio valeat. 12.
Beneficium, an possit acceptare excommunicatus, qui ante excommunicationem titulum ad beneficium obtinuit. 13. & 14.
Beneficiorum permutatio facta per excommunicatum an valeat. 2.2.13.2.
Beneficii collatio, vel elecio facta irregulari an sit ipso iure nulla. 2.2.14.2. & 4.
Beneficium, an possit renunciare homicida, si aliquis impetrat a Papa, ut sibi conferatur, si homicida illo fuerit privatus. 8.
Beneficii collatio facta suspenso, vel interdicto, vel ei, qui interdicunt non servavit, an sit nulla. 2.2.15.1.
An vero sit stylus Romanæ Curie abolire prius ab interdicto, dum aliqui conferunt beneficium. 2.
Beneficium an amittat, qui post illud obtemperium incurrit suspensionem. 3.
Beneficium an teneatur renunciare curatus, si incurrit impedimentum perpetuum. 4.
Vide *Suspensio*, & *Inviolationis*.
Beneficii collatio facta non habent aetatem iure requirant ad illud, an sit nulla. 2.2.16.1.
Beneficii collatio an reddatur nulla ob honestatis defeluum. 2.2.18.3.
Beneficii collationem an reddat nullam defectus scientia competens. 2.2.20.1.
Beneficii collatio ut validia sit, an sat sit, quod aliquis fecit legere. 3.
Beneficii acceptans ut non peccet, quid necessarium sit. 3.
Beneficii an sit incapax inerius in illud. 2.2.21.8.
Beneficium ipso iure amittit habens beneficium curatum, si non promovetur infra annum ad sacerdotium. 2.2.22.1.
Quid dicendum de Episcopis, & Archiopiscopis, qui intra tempus iure statutum non recipiunt munera confecrations. 2.
Et quid dicendum de vicariis perpetuis Ecclesiarum parochialium. 3.
Et quid si habens beneficium parochiale non recipiat fructus primi anni. 4.
Et quid de habitibus Ecclesiarum parochiales collegiatas. 5.
Quid vero de Abbatis. 6.
Et quid si duo praesulant Ecclesias parochiali, & neutri sit commissa cura. 8.
Beneficium curatum si collegium duobus committat, an ambo curam habeant. ibid.
Et quid si collegium committat uni ad tempus, vel vicarium perpetuum signet. ibid.
A quo vero die numeretur annus, intra quem tenetur promoveri. 9.
Beneficio curato an privetur filius elapsi anno, si pater obtinet bullas beneficii curati, vel aliqui alius, & beneficiarius id ignoret. 10.
Beneficium curatum an amittat, qui promovetur in fine anni. 11.
An vero possit illud permutare cum alio in fine anni, & intra quod tempus teneatur ille, cum quo permutavit, promoveri. ibid.
Beneficium an amittat parochus, qui propter legitimum impedimentum non potest intra annum promoveri. 12.
Beneficio curato an possit se opponere habens viginti quartos annos, licet nullo ordine facte sit initatus. 13.
Et an requirantur minores ordines. 16.
Beneficium, quod quis amittit non promotionem, an possit Episcopus eidem conferre. 15.
Beneficium reignante ante judicis sententiam an teneatur, qui illud admisit crimen, quando decreto aliquo Concilii, vel Papæ caverit, ut qui tale admiserit crimen, amittat beneficium. 2.2.23.3. & 4.
Et quid si canon hoc iubeat. 2.2.24.2. & 3.
Beneficium an licet retinetur is, cui conferatur, si pollex noverit per judicis iugulam sententiam aliquem eo priuatum tuisse. 2.2.25.2.3.6. & 7.
Beneficium secularis Religioso collatum ex dispensatione Nuncii cum clauilia, intra annum novam provisionem illius obtinet a Papa, an vacet non obtenta tali provisione intra annum. 2.2.27.3.
Beneficii simplicis patronus clericus an possit fe ad aliud presentare. 2.2.28.3.
Beneficii confitetur renunciatio ut valida sit, an requiratur confitetur patroni. 2.2.29.1.
Et an sit necessarium, quod fiat in manibus Episcopi vel sufficiat, si fiat in manibus patroni. 2.2.30.1.
Et an valeat abficio patroni contentu in præjudicium renunciantis. 4.
Beneficio Ecclesiastico renunciatio sine superioris licentia, an possit ipsam renunciationem verum titulum habeat. 6.
Beneficii mentionem facere, quo quis renunciavit in imprecatio alium beneficii, an sit necesse. 7.
Beneficia omnia an vacet per adoptionem Episcopatus, 2.30.11.

MUNDEX RERUM.

Beneficiorum collatio, que sunt provisi Episcopi, an datum effectum habeat. 2.
Beneficia ut videntur an requiratur confirmatio, & honorum administratio. 3.
Beneficia priora an perdant promotus ad Episcopatum tularim. 4.
Beneficia priora, ut retinere possit, an videatur dispensatus, si Episcopus dispenset, ne intra annum concesceret. 5.
Et quid si necessitas impedit tunc, ne intra trimenses conseretur. 6.
Quando autem videntur priora beneficia per translationem ad Episcopatum, quæ una cum Episcopatu dispensatus retinebat. 7.
Beneficia priora an videntur per electionem, & confirmationem Abbatum. 8.
Beneficiorum an sit dominus Romanus Pontifex. 2.2.35.3.
Beneficio, vel Episcopatu legitime obtento, an possit Romanus Pontifex private aliquem abficio causa. 4.
Et quid si absque iusta causa auferat aliqui, & alteri conferat. ibid.
Beneficium curatum an possit dari in commendam, & si detur, quando tempore duret. 2.2.48.2.
Beneficii fructus, & praesentatio vacantis, cui serventur, vel in quid expendantur. 2.2.49.1.
Beneficium an teneatur resignare Clericus, qui fuitatem simulavit beneficium obtinendi gratia, & ob id sibi collatum est. 2.2.55.2. & 3.
An vero ad id teneatur clericus veritate comperta, cui ob turpem causam beneficium Episcopum contulit. 4.
Beneficium Ecclesiasticum an possit acquirere filius illegitimus clerici sed Tridentini decretum in Ecclesia, in qua eius pater beneficium obtinuit. 2.2.56.1. & 2.
Quid vero dicendum, si ante Trid. decretum obtinuit beneficium, quod pater obtinuerat, legitima Papa dispensatione, vel si eius pater obit ante hoc decretum, vel eius publicationem. 3.
An vero possit ministrale in dicta Ecclesia, vel super fructibus beneficiorum, que eius pater obtinet, vel obtinuit, pensionem habere. 1.
Beneficio an cogatur renunciare filius illegitimus, vel cum alio permute extra eamdem Ecclesiam, quando in eadem Ecclesia pater, & filius obtinent duo beneficia. 2.
4. & 7.
Quid vero si pater, & filius idem beneficium iure coadjuvatores obtineant. 5.
Et quid si pater velit renunciare proprio juri, & beneficium, quod obtinet, dimittere. 6.
Beneficii fructus an possit quis retinere, quos cum erat in capax, percepere habens possessionem absque legitimo titulo, & polita, per dispensationem auferatur impedimentum. 2.2.57.2.
Beneficium Ecclesiasticum habens an teneatur ad horas canonicas. 2.2.58.1.
Quid vero dicendum de beneficiis, quæ tantum dantur propter temporale ministerium. 2.2.59.4.
Beneficii titulus quibus modis possit haberet. 2.2.71.1.
Vide *Horas Canonicas*.
Beneficiorum fructus duplex differentia. 2.2.89.1.
Beneficii valor quomodo sit exprimendus in eius imprecazione. 3.
Beneficium an teneatur resignare, qui mutuum dedit propter illud. 2.2.27.4.
Beneficium intendens quotuplici in gradu sit. 2.2.30.2.
Vide *Permutatio*, & *Supradictus*.
Beneficium an vacet per resignationem in favorem socii. 2.2.31.1.
Et an requirantur minores ordines. 16.
Beneficium, quod quis amittit non promotionem, an possit Episcopus eidem conferre. 15.
Beneficium reignante ante judicis sententiam an teneatur, qui illud admisit crimen, quando decreto aliquo Concilii, vel Papæ caverit, ut qui tale admiserit crimen, amittat beneficium. 2.2.23.3. & 4.
Et quid si canon hoc iubeat. 2.2.24.2. & 3.
Beneficium an licet retinetur is, cui conferatur, si pollex noverit per judicis iugulam sententiam aliquem eo priuatum tuisse. 2.2.25.2.3.6. & 7.
Beneficium secularis Religioso collatum ex dispensatione Nuncii cum clauilia, intra annum novam provisionem illius obtinet a Papa, an vacet non obtenta tali provisione intra annum. 2.2.27.3.
Beneficii simplicis patronus clericus an possit fe ad aliud presentare. 2.2.28.3.
Beneficii confitetur renunciatio ut valida sit, an requiratur confitetur patroni. 2.2.29.1.
Et an sit necessarium, quod fiat in manibus Episcopi vel sufficiat, si fiat in manibus patroni. 2.2.30.1.
Et an valeat abficio patroni contentu in præjudicium renunciantis. 4.
Beneficio Ecclesiastico renunciatio sine superioris licentia, an possit ipsam renunciationem verum titulum habeat. 6.
Beneficium an teneatur quis resignare, & collatio beneficii sit nulla, quando simonia commissa est per ipsum, vel per alium, eo sciente, & non contradicente. 2.2.105.1.
An vero tale beneficium possit impetrari tamquam vacans. 2.
Vel possit renunciari sine superioris licentia. ibid.
Beneficiarii possidens obtentum simonie, an possit se compenare cum Papa super fructibus illo acquitatis. 2.3.119.5.
Et an necesse sit, quod faciat mentem de parte frumentum, quam potest deducere. 3.
An vero sat sit exprimere valorum beneficii secundum tam Cancellaria. 9.
Et an satisfaciat assignando per instrumentum publicum annos redditus perpetuo pauperibus distribuendos, sicut frumentum tuetur notabilis quantitas. 10.
Beneficiarii non recitantes horas canonicas an tencantur fructus ex beneficio perceptos restituere, flando in folio jure naturæ ante decrerum Concilii Later. 2.2.81.2.
Quid vero dicendum post Concilium Later. 2.2.82.7.
Beneficiarii omittentes unam die officium divinum, vel unicam horam canonicas, quid teneantur restituere. 10.
Et quid si non integrum officium divinum omiserit. ibidem.
Beneficiarii non recitans, an teneatur integrè fructus beneficij restituere. 2.2.83.2. & 3.
Beneficiarii quantum partem debeat restituere pro omnino horarum canonistarum. 2.2.84.5. & 6.
Beneficiarii, qui bona fide absque culpa omisit horas canonicas, an teneatur fructus beneficij restituere. 2.2.86.1.
Quid vero dicendum de eo, cui confraternus dixit, quod tenebatur recitare, sed quod non tenebatur restituere. 3.
Beneficiarii non recitantes, cui tenebatur restituere fructus. 2.2.87.1.
An vero satisfaciat fabrica restituendo, si sit ditissima. 2.
Beneficiarii, qui debet fructus restituere, an possit eos si retinere, si sit vere pauper. 3.
An vero satisfaciat, si se componat de talibus fructibus cum Papa, vel eius Nuñio. 4.
Beneficiarii qui confluere tenebant ad dicendas aliquas horas, si non interfuerint, nec portionem recipient, an pecuniam. 2.2.112.7.
Vide *Simonyacis*, *Beneficiarii*.
Beneficiarii an teneatur fructus restituere, quando simonia est conventionalis, aut mentalis, vel fuit per alium ignorante commissa, dum manet in ignorantia. 2.3.117.2.
Bona Christiana ab alio Christiano bello justo capta non sunt capientis. 1.1.3.8.
Cum limitatio ibi posta. 1.1.3.8.
Vide *Cabillas*, *Adventitia bona*, & *Distributus*.
Bonorum genera quotuplicia sunt ex parte dantis elemorum. 2.3.10.10 ad 19.
Et de bonis tenebatur homo ad elemodynam. 2.2.21. ad 24.
Bona superflua, vide *Dives*, & *Eleemosyna*.
Bona civitatis, vel oppidi Hispanæ los pregiros del Concejo, in quibus rebus possit expendi. 1.7.3.2.1. usque ad 23.
An minor possit a Rege. 24.
Et an ergo horum bonorum debet fieri de mandato judicis, & rectorum. 25.
Bona communia, que distribuuntur in republica, quotuplicia sunt. 2.1.1. & 2.1.4.5. 2.
Bona Clericorum quotuplicia sunt. 2.2.37.8.1. ad 4.
Et quotupliciter possint considerari. 5. & 6.
Quid vero sunt bona clericorum quasi patrimonialia. 2.2.45.1.
C
Exclusus, vide *Cavenerius*.
Cæsus an possit esse iudex, vide *Index*.
Cœcus, vide *Impenitentia*, & *testari*.
Cedentes signa ex nemoribus, vide *Restitutio*, & *Sylvæ*.
Cedera ligna, quis prohibere possit, vide *Sylvæ*.
Canonicus, vide *Horas canonicas*, & *Confessio*.
Canonicus cui debet restituere fructus principales, quos *Grefianus* vocante, quando illos amittit, eo quod non recitat. 2.2.88.7.
Et quid dicendum, si eos amittat propter excommunicationem, tamenponens, vel aliud impedimentum occulatum. 8.
Canonici an possint remittere partem, quæ debet fabrica Ecclesie, vel alii pio loco distribui. 5.
Quid vero dicendum sit quando nulli canonici horas interfuerint. 6.
Canonici, qui choros non interfuerint, an lucentur distributiones quotidiana, vel casus tenebantur restituere. 2.2.89.4.
Et quid si propter morbum corporalem non interfuerint. 2.2.90.2.3. & 6.
Quid vero dicendum de eo, qui ad alias tantum horas solebat, si pollex in infirmitatem incidat. 4.
Et quid si Canonicus pro rebus suis agendis in alium locum se conferat, & ibi infirmetur. 5.
Canonicus ut lucentur distributiones deficiens choros, an sic sufficiens morbus excusat, vel surditas. 6.
Canonicus, qui ex sua culpa incidit in morbum, an lucentur distributiones quotidiana. 2.2.91.2.
Canonicus absens a loco beneficij propter pestem, an recipiat distributiones. 2.2.92.2.
Quid dicendum de Canonici injusto in carcere inclusis in eo oppido, ubi sunt Canonici. 2.2.93.2.
Et 3*

INDEX RERUM.

Et quid de Canoniciis iustis excommunicatis. ^{4.}
 Et quid de iustis excommunicatis. ^{ibid.}
 Quid vero dicendum de Canoniciis expulsis sine sua culpa à civitate propter seditiones à contraria factionis hominibus. ^{5.}
 Canonicus absens à loco sui beneficii pro negotiis sua Ecclesia expedientis, an recipiat quotidiana distributiones. ^{2.2.9.3.2. & 3.}
 Quid vero si ceteri Canonici sponte darent illi distributiones. ^{4.}
 Et quid si sit in loco sui beneficii ab assidentia in divinis officiis pro negotiis Ecclesia sua expedientis. ^{5.}
 Canonici absentes à loco beneficii, eo quod sunt in Concilio Generali, an lucentur distributiones quotidiana. ^{2. 29.2.}
 Canonici existentes in summi Pontificis servitio an lucentur distributiones quotidiana. ^{2.2.9.3.2.}
 An vero lucentur fructus. ^{ibid.}
 Et quid de existentibus in Episcopi servitio. ^{3.}
 Canonici studentes Theologiae tempore à jure concessio non assidentis divinis officiis, an recipiant quotidiana distributiones. ^{4.}
 Quid verb dicendum sit de lectoribus; seu docentibus Theologiam. ^{5.}
 Canonici habens privilegium à Romano Pontifice, ut abs recipiat fructus beneficii, an possit recipere distributiones. ^{2.2.9.6.2.3. & 4.}
 Canonici ex speciali dispensatione serviens Ecclesie per Vicarium, an recipiat quotidiana distributiones: an vero Vicarius, qui personaliter servit. ^{5.}
 Canonici, qui excusat à choro causa, verè necessaria, si illa causa non impedit assidentiam choro, an teneatur restituere distributiones. ^{2.2.9.7.2.}
 Canonicus exiens à choro ante tempus, vel non veniens inde his habere certam causam ad id, an teneatur distributio restituere. ^{2.2.9.8.2. & 3.}
 Canonici assidentes horis, non tam en cantantes, an teneantur restituere distributiones. ^{2.2.9.9.2.}
 Canonici, qui dum sunt in choro, non solam non cantant, sed etiam non attendunt, & confabulantur, dum chorus cantat, an teneantur restituere distributiones. ^{2. 2.109. 2.}
 Canonicus, qui non recitat officium divinum, nec in choro, nec privatum, si absit in choro, an teneatur restituere distributiones quotidiana. ^{2.2.101.2.}
 Canonici, qui intrando in choro, indeoque egrediendo constitutum signum punctionis obseruant, ita ut nec antea egrediantur, nec postea permaneant, an teneantur restituere distributiones. ^{2.2.102.3. & 4.}
 Canonici an diebus, quos de Rele, vocant, licet illos male expandant, licet acquirant distributiones, si horis non interint. ^{2.2.103.2.}
 Canonicus per totum annum non residens an possit frui diebus, quos vocant de Rele. ^{2.2.104.2.}
 Canonicus concionator, cui dantur sex dies praecedentes concionem, ut possit abesse lucrata distributiones, an possit illis diebus adesse, & loco illorum alii frui. ^{2. 2.107.1.}
 Canonicus excusatus semel ratione morbi ab existentia chori, si liberatur à morbo, prima vice non tendat recta via in suam Ecclesiam, sed in aliud, an lucentur distributiones quotidiana. ^{2.}
 Canonicus horis canonici non assistens, an possit tutu conscientia non restituere, si ceteri Canonici remittant distributiones quotidiana. ^{2.2.108.3.}
 Canonicus absens an possit recipere distributiones, quas restituit alii Canonici, si illas jam restitutas libi reddant. ^{2. 2.109. 1.}
 Canonici non assidentes horis, nec recipientes quotidiana distributiones, an peccent. ^{2.2.111.2.3.4.ad 6.}
 Canonicus dispensatus, ut retinet Canonicatum, quem simeoniaci obtinuerat, an conservet locum in capitulo, quem ante haebat. ^{2.3.120.46.}
 Capellana, vide Horas canonicas. ^{2.2.6.1.}
 Capellanus quotuplex sit. ^{2.2.34.1.}
 Capellanus an excusat à residencia ratione studii per quinquennium, si fundator Capellania petat residemtiam in ea. ^{2.2.37.8.}
 Capellanus, vide Horas canonicas. ^{2.2.4.1.}
 Capitulum, vide Permutatio, Praesentare, Infrarotatus, Simoni in ingressu Religionis, & Tributum. ^{2.2.4.1.}
 Capitulum an possit recipere resignationem ex causa permutationis, casu quo non potest dare autoritatem commutationi. ^{2.2.37.8.}
 Capitulum an possit praefare consensum, vel consilium, sede vacante, quando ad aliquem spectat praefatio de Prelati consenno, vel consilio. ^{2.3.71.26.}
 Caput si bos, de injuria, quomodo intelligatur. ^{1.5.3.2.}
 Caput unicum, de infan. expo, quomodo sit intelligendum quod illam partem, quod eximatur filius à patria potestate, & servus fiat liber, quando eis denegantur alimeta. ^{1.5.5.44.}
 Carnes, vide Necessitas. ^{2.2.37.8.}
 Causa justa ad imponendam pensionem, vide Pensio. ^{2.2.37.8.}

INDEX RERUM.

Locare pretio suas operas, ac personaz obligatione. ^{2. 3. 10.6.}
 Clerici an possint cogere laicos coram judge, ut solvant stipendium culationis, & id quod ex conueridine illis debetur. ^{2.5.11.12.}
 Clerici an possint facere, ne quis sepeliri eligit in monasterio, nolentes cum pompa illum deferre. ^{14.}
 Clerici an dicatur negotiator, qui semel causa negotiandi aliquid afferat. ^{2.4.51.7.}
 Clericus negotiator an possit cogi à judge seculari solvere gabellam, vel ad id cogendus à judge Ecclesiastico. ^{2.4.52.2.}
 An vero eius iuramento sit standum in dubio, an merces causa negotiandi afferat Clericus. ^{2.4.53.1.2. & 3.}
 Clerici conjugat mortua uxore an gaudente immunitate solutionis gabbellarum, & omnibus aliis privilegiis clericibus. ^{2.4.53.1.2. & 3.}
 Clerici an sint immunes quoad personas, & omnia bona ab omni jurisdictione seculari, & quibuscumque vestigibus. ^{2.4.53.1.}
 Clericorum utilitatem, quibus modis possit aliquid concerne. ^{3.}
 Clerici an teneantur, regulariter loquendo, simul cum laicis contribuere ad ea, que remotissime sunt in ipiorum utilitatem. ^{4.}
 An autem in aliquo casu maxima necessitas teneantur, & tunc requiratur licentia Papæ. ^{35. & 36.}
 An vero ad ea, que sunt proxime, & direcťe in ipiorum utilitatem. ^{5.}
 Et an in hoc casu teneantur contribuere, si sunt oppidi propria sufficientia ad hanc. ^{6.}
 Vel sit necessarium Romanum Pontificem consulere, ut contribuantur. ^{7.}
 An vero possint in hoc casu cogi iper judicem secularium ad contribuendum capiendo de bonis, vel ut vigilent, quando civitas est oblesia ab hostibus. ^{9.}
 An vero id quod Clerici debent contribuere, sit ab omnibus approbadum. ^{10.}
 Clerici, & Ecclesia, an teneantur sicut laici contribuere ad ea, que proxime, nec remotissime, sed medio modo ad ipiorum utilitatem pertinent. ^{11.}
 An vero id possint cogi per judicem secularium. ^{12.}
 An vero sit appellandum ad superiore Ecclesiasticum, si Episcopus renuat compellere clericos. ^{13.}
 Et quid si effet magnum periculum in mera, & judge Ecclesiasticus resipiscit reuolueret, & plus debito differret. ^{14.}
 An vero ad id teneantur, si oppidum propria habeat. ^{15.}
 Vel talis reparatio murorum sit propter Tolum ornamen- tum. ^{15.}
 Vel transitus per illa itinera publica non sit frequens. ^{16.}
 Vel Ecclesia non habeat aliquas res temporales. ^{17.}
 Et quid si laicorum bona sit fin. ^{19.}
 Clerici an teneantur ad fidam, vel gabellam aliam pro reparatione viarum, &c. casu quo laici teneantur ad hac contribuere. ^{20.}
 Clerici an teneantur ad gabellam impositam pro praeferenda, & liberanda civitate à peste. ^{22.}
 Clerici an possint cogi vendere suas res propter communem utilitatem, & publicum bonum. ^{23.1.9.}
 Clerici, ut contribuant, sive contribuere teneantur, sive id sponte velint facere, an sit necessaria Pontificis licentia, vel sufficiat deliberatio Episcopi, & Clericorum. ^{24.}
 Clerici, & Ecclesia an teneantur ad solvendum tributum annexum rei, quae peruenit ad Ecclesiam. ^{2. 4. 57. 1.}
 Clerici an possint dispondere sicut bona patrimonialia ea, que fraudantes genium suum corraserint. ^{2.2.4.3.5.}
 Clerici habentes patrimonium sufficiens, an licet possint beneficiis acceperat. ^{2.2.4.4.4.}
 An vero possint patrimonium servare, & ex redditibus Ecclesiasticis se sustentare. ^{2. 2. ad 7.}
 Clerici an teneantur bona quasi patrimonialia, deducunt de culatione, in pios usus convertere. ^{2. 2. 45. 4.}
 Clerici an liberè possint dispondere stipendium, & elemosinas, quas accipiunt pro ministerio, ad quod alias ratione beneficii tenebantur. ^{2.2.4.9.6. & 7.}
 Et quid de bonis, que capellani ex capellania collativa recipiunt. ^{6.}
 Clericis an licet plus remunerare, quam valent dona, vel servitia accepta. ^{2.2.4.9.6. & 7.}
 Clericus, qui consumpsit aliquid de suo patrimonio, an possit de tota redditum quantitate tellari. ^{2. 2. 50. 5.}
 Clericis in Hispania an licet de redditibus Ecclesiasticis tellari. ^{12.}
 Clericus, cui sine causa ad usus profanos tellandi facultatem Papa concessit, an peccet, si testetur. ^{2. 2. 51. 8.}
 Clericis ab intestato quis succedit in bonis patrimonialibus, & quasi patrimonialibus. ^{2.2.54.1.}
 Et quis in redditibus beneficiorum. ^{2.2.54.1.}
 Clerici se obligantes ad toties in mente, vel hebdomada tali tempore, & tali loco celebrandum, an possint loca-
 Clericus, qui est tutor laici, coram quo judge debet convenire. ^{12.}
 Clericus, qui de licentia Papæ fuit absens, an debet habere præbendam pro tempore absentia. ^{3.1.41.1.}
 Coadjutor, vide Hora. ^{12.}
 Coadjutor beneficiari quotuplex sit. ^{2.2.64.1.}
 Coadjutor, vide Regulus. ^{14.}
 Cognati, quibus datur actio in foro externo ad procedendum contra homicidam, possunt hoc jus remittere pecunia accepta. ^{1.4.1.10.}
 Collaterale, vide Beneficium. ^{1.4.1.10.}
 Collatio, vide Beneficium. ^{1.4.1.10.}
 Collatio beneficii an devolutar ad Episcopum, si procurator, qui praefavit intra tempus jure concecum, non fecit fidem de mandato intra illud tempus. ^{2. 3. 7. 5.}
 Collatio beneficii empti à Papa an sit valida. ^{2.3.11.8.}
 Collatio facta ab ordinario pendente termino ad applicandum a sententia prioritaria, an tenet, licet appellatio non interponatur poena, ^{3.1.32.28.}
 Collegerit quid sit. ^{2.1.1.1. circa fin.}
 Vide Vetus. ^{2.1.1.1. circa fin.}
 Collegium, vide Beneficium, & Beneficiari. ^{2.1.1.1. circa fin.}
 Collegium Societas an teneantur, inferire Ecclesie particularibus, a quibus partem decimarium recipient. ^{2. 3. 45.}
 Commendatarius, vide Horas Canonicas. ^{2.1.1.1. circa fin.}
 Commendatarius, & Confessor, an possint virtute Bullæ Crucis absolevere ab inhabilitate, quam contrahit ad alia beneficia, committens simoniam confidentiam. ^{2.3.120.}
 Commendatarius, vide Lodus. ^{2.4.39.2. & 3.}
 Commendatarius, vide Horas Canonicas. ^{2.4.39.2. & 3.}
 Commendatarius, vide Horas Canonicas. ^{2.4.39.2. & 3.}
 Communitas, & videtur. ^{2.3.37.8.}
 Communitas ad invicem an possint auctoritate Episcopi habentes expediendas a Papâ. ^{2.3.37.8.}
 Communitas an possint res facere pro aliis rebus sacris. ^{2.3.44.5.}
 Commutatio, vide Permutatio. ^{2.3.44.5.}
 Compatrioti praesentati consensus an auget numerum cum praesentantium. ^{2.3.74.4.1. ad 14.}
 Compatrioti le non potest occulere, qui dubitat, an res sit sua, si alter eam subripiat. ^{1.1.6.6.}
 Et an possit ut compensatione dubitans an res sit sua, quam aliis possidet. ^{1.1.6.6.}
 Compensare, quonodo teneantur, qui damnum inferens in vita, vel membris, injuriam in honore irrogavit. ^{1.4.7. 7.8.9. & 11.}
 Compensare an possit cum debito omnes elemosinas, quas ignarus, aut immemor obligationis fecit, qui tenebatur aliquid reuolueret pauperibus propter incertitudinem creditorum, vel ob aliam causam. ^{2. 3. 121. 2. & 3.}
 Compensatione an possit fieri, si is, qui lucratus est cum obligatione reficiendi, perdat tantumdem, cum eo, cui reficietur teneatur. ^{1.8.1.9.}
 Quando persona, cum qua perdo, est diversa ab ea, aqua male lucratus sum. ^{1.}
 Quando est cum eadem persona, & ludus est ejusdem qualitatis, & ambo ludentes sunt pares. ^{2.}
 Quando per alterum ludum transferatur dominium, per alterum vero non. ^{4.}
 Quid dicendum, quando id contingeret antequam à ludo surgerent ludentes. ^{5.}
 Et quid quando in alio ludo licito perdidit, & in alio illico, & prohibite perdidit. ^{6. & 7.}
 Compotis super fructibus, vide Beneficium. ^{6. & 7.}
 Compositiones, que sunt apud Sedem Apostolicam applicando aliquę temporalia in alia opera pia, an sunt iusta & possint revocari per concedentem, vel ejus successorem. ^{2.3.25.14. ad med.}
 Compromissarius an possit praesentare patronum ad beneficium. ^{2.3.74.2.}
 Concessio immunitatis, vide Immunitas. ^{2.3.74.2.}
 Concionator, vide Confessor. ^{2.3.74.2.}
 Concupiscentia damnatus quinam dicatur. ^{2.1.2.4.5. & 6.}
 Condemnatione, vide Pena. ^{2.1.2.4.5. & 6.}
 Conditions, vide Tributum, & Patronus. ^{2.1.2.4.5. & 6.}
 Conditions quae sunt penitentiae ad videndum quis sit dignior, vel dignus. ^{2.1.2.4.5. & 6.}
 Conditionem an inducat dictio summodo, adiecta adiutor. ^{2.2.27.3.}
 Conditiones an possint apponi in translatione juris patro- natus, vide Patronus. ^{2.2.27.3.}
 Conditione censuratum, & aliarum censurarum an retrotra- hatur. ^{3.1.32.26.}
 Condonatio delicti homicidii per Regem an exoneret à re- stituione, vide Restitutio. ^{3.1.32.26.}
 Clericus an possit conveniri coram judge laico ratione obligations realis. ^{2.1.2.4.5. & 6.}
 Conducens mulam ex uno oppido ad aliud, an possit ad op- pidum

INDEX RERUM.

pidum distantius transire, dummodo designati dies dumtaxat in itinere consumantur. 1.5.8.3.8.4.
 Conductor dominus, vide *Juspatronatus an possit locari.*
 Confessio, vide *Beneficium.*
 Conferre, vide *Institutio, & Beneficium.*
 Confessorius, vide *Refiditio, Commissarius, & Prelatus.*
 Confidensia, vide *Simonia.*
 Confidens electionem, & praesentationem digni omisso digniori, an peccet mortaliter, vide *Epscopus confidens.*
 Confidens an tenetur maiorem diligentiam adhibere, quam elector. 2.1.6.2.
 Confidens, vel aliquis alius an possit sine mandato adduci ad praesentandum. 2.3.7.8.
 Confidens retrahens rem venditam an tenetur solvere priori emptori omnes expensas, quas fecerat in emploio, & etiam Gabellum. 2.4.8.2.
 Confidens, vide *Pausae, & Juspatronatus.*
 Confidens, vide *Episcopus, Beneficium, Patronus, Terminus, Compagni prestanti.*
 Confidens hospitale, collegium, oratorium, aut anniversarium, vide *Juspatronatus.*
 Confidens, vide *Alguazelus, & Tributum.*
 Confidens, quo aliquibus in locis observatur, ut post mortem beneficiari fructus primi, vel secundi anni sequentis reverterentur ipsi beneficiario defuncto, quomodo intelligentiarum. 2.2.50.14.
 Confidens generaliter inducta, ut absentes recipient distributiones quotidiana, an excusat a restitutione. 2.2.110.1.
 Quid vero dicendum, si confidens induxit, ut dentur distributiones obfusibus, in eo casu, quo dubium de jure est an abfusibus debentur. 3.
 Et quid si inducta fuerit ex speciali causa in aliqua Ecclesia ob aliquam speciale rationem. 4.
 Confidens præterita, & futura an valeat, ut Canonici non absentes lucentur distributiones. ibid.
 Et quid dicendum de confidens immemoriali. 5.
 Et quid si talis confidens fuerit post decretem Concilii ex consensu summi Pontificis inducta. 6.
 Vide *Beneficium.*
 Confidens, ut qui interessent certis horis lucentur omnes distributiones, licet non interessint omnibus horis, an valeat. 7.
 Confidens, ut Canonici non absentes horis lucentur distributiones, an valeat in iis Ecclesiis, in quibus canonici nullos habent redditus præter distributiones. 2.2.111.2.
 Confidens, ut præter dote Novitiae quatuor argentei, unaque candela singulis Monialibus dentur, quomodo possit a simonia exculari. 2.3.2.3.6.
 Confidens, vel statuum, ut cum sit elecio ad beneficium, vel beneficii potest traditur, aliquid largitatur Novus Beneficiarius, an sit licita, vel simoniaca. 2.3.25.15.
 Confidens Ecclesiarum, ut novi residentes non lucentur fructus aliquorum annorum, vel certam eorum portionem, sed quod ceteris antiquioribus accrescit, an sit revocata. 16.
 Confidens, ut patronus possit aliquid exigere a Clericis præsentatis, an valeat, vel sit abrogata per Trid. ieff. 24. de reformis, cap. 14. 2.3.52.7.
 Confidens ut unus Episcopus contribuat, an possit noceare successori. 2.4.52.10. post med.
 Confidens immemorialis, ut Alguazelus percipiat decimam executionem, an sit servanda, si ipsomet corripitor per propriam personam exequatur. 3.1.22.2.
 Confidens tertio, ut fugiat, quando sit lictum, vide *Bello pro capti.*
 Contraria, vel contrectatio *Ethiopum*, vide *Ethiops.*
 Contraria an facere possit maritus ex bonis matrimonio acquisitis abfusus conuersus uxoris, vide *Marius.*
 Contractus gelus ab uxore sine licentia viri an firmetur iumento. 1.6.3.2. & 3.
 Contractus intervemens ex parte domini joculum cum mittentibus sortes, ut sit justus, quid requiratur. 1.8.36.3.
 An vero excusat per injurias hic contractus, si Rex, vel Republica præcipiat, ut pro re illa vendibili, que fortienda est, daretur magis pretium, quam ipsa valet. 4.
 Contractus quotuplex sit. 2.4.18.1.
 Contractus innominatus, *Do, us des,* quibus modis contingere possit. 2.
 Contractus quotuplex diffolvi possit. 2.4.39.2. & 3.
 Contractus quotuplex diffolvi possit. ibid.
 Contractus Clericus imposita Granata ex eo quod extra, & capita arictum pretio arictis appendenterunt, non exceptis Clericis, an sit justa. 2.4.53.18.
 Quid vero dicendum quoad duos argenteos, qui à Clerico Exiguntur pro aricta, quem vendit in macello. 39.
 Convales, vide *Simonia in ingresso Religionis.*
 Convales honesta, & moderata an intelligantur nomine decantis sufflationis. 2.2.49.2.
 Copia judicis, vide *judicis copia.*
 Cedentes hereticis, vide *Juspatronatus.*
 Credita pecunia an sit lictum carius vendere, quam praefenti, vide *Peunia.*
 Creditor, vide *Debitus.*
 Creditor an possit exigere partem salarii ab executore, quando salariu[m] non est assignatum in instrumento publico obligationis, sed judex illud assignat. 3.1.24.2.
 Quid vero dicendum, si tale salariu[m] sit assignatum in instrumento obligationis. 3.
 Copia vide *Dominii culpa.*
 Curator, vide *Præstante.*
 Curatus, vide *Epscopus.*
 Curatus an licet pacifici, ut stipendium sufflationis quod sibi debet, referetur sibi. 2.3.17.8.
 Curia, vide *Romania curia.*
 Culades carcera an prohibeantur aliquid ab incarcernatis accipere. 3.1.1.14.

INDEX RERUM.

Dignus ad beneficia quis sit, vide *Beneficium.*
 Dignus an possit quis eligere, omilio digniori, quando si eligit dignorem, suo suffragio obterit. 2.1.4.2. & 7.
 Et an hoc possit, licet juraverit. 4.
 Digno suffragari an possit quis, quando videt suo suffragio nihil profutrum digniori, vide *Suffragari digniori.*
 Dispensare, vide *Epscopus.*
 Dispensare quis possit cum excommunicato, cui tempore communicationis collatum est beneficium, ut post absolutionem illud retineat. 2.2.10.16.8. & 17.
 Dispensare de irregularitate, dum consertur beneficium, an sit stylus *Curtius.* 2.2.14.5.
 Dispensare quis possit cum intraso in beneficium. 2.2.21.9.
 Dispensare an, & quando, & ad quod tempus possit Epscopus cum habeat Curatum, ut ratione studii non promovatur. 2.2.22.12.
 Dilipensare de consensu patroni an possit Epscopus, ut beneficium aliquod detur non habenti qualitates à fundatore requiras. 2.2.26.3. & 4.
 An vero dilipensatio tacita sit. 6.
 Et an hoc possit Epscopus, invito patrono. 7.
 An vero fat sit, ut major pars consentiat, si sine multi patrōnō. 8.
 Dispensatio, vide *Beneficium.*
 Dispensator quibus modis possit res domini contra eius voluntatem dispensare. 2.3.111.2. post med.
 Dispensatus, vide *Refiditio.*
 Dispensatus sine iusta causa, ut plura obtineat beneficia, an tenetur fructus alterius beneficij restituere. 2.2.6.17.
 Dispensatus in simonia, vel absolutus ab excommunicatione, an indigat nova patrōni præsentatione, vel revaligatione tituli, si præsentatio facta fuit ante excommunicationem, vel non simoniaca, & possea excommunicationem, vel non simoniaca obtinuerit beneficium. 2.3.122.1.
 Et quid si præsentatio facta fuit simoniaca, vel dum era excommunicatus. 2.
 Dispositionem an faciat conditionalem dictio nisi, possit in tentientis. 3.1.32.257.
 Distributiones bona Ecclesiastica, & officia publica, quid tenetur attendere. 2.2.2.3.
 Distributiones quotidiane, vide *Consenserunt.*
 Distributiones quotidiane an subhacce obligatio dandi superflua pauperibus. 2.2.46.4.
 Distributiones quotidiane, quas Canonici ob aliquam causam amittunt, inter quos debentur distribui. 2.2.28.3.
 Distributiones quotidiane an veniant appellatione fructuum beneficii. 2.2.89.2.
 Distributiones quotidiane, vide *Canonici.*
 Distributiones quotidiane an duplices debentur ei, qui interest divinis officiis ratione duorum officiorum. 2.2.106.2. & 3.
 Divis an tenetur determinate huic pauperi petenti dare bona superflua. 1.5.3.8.38. ad 40.
 Dividere, vide *Elegere.*
 Docens, vide *Refiditio.*
 Docere falsum in speculabilibus scienter an sit mortale. 1.3.4.10. usque ad fin. dub.
 Doctorum, vel licentiatum fieri, vel facere in alijs scientiis, vel facultate nobilitater insufficienit: an sit factum mortale. 2.1.57.2.1. ad 4.
 Et quid dicendum de gradu Baccalaureatus, vel de gradu in artibus. 5. & 6.
 Et quid si gradus aliquis Baccalaureatus, Licentiatu[m], vel Doctoratus aliqui concedatur, deficienti ei aliquis regisitro secundum statuta. a. usque ad 15.
 Doctor dicitur an possit pretio docere. 2.3.4.3.
 Doctor, vel stipendiarius, qui de Principiis licentia ie absentia. 3.1.41.1. circa fin.
 Doctorum falsam qui docuit, &c. vide *Justitia lege.*
 Dominus suorum servorum quinam amittat, vide *Servi Christiani.*
 Dominus temporalis, vide *Judex.*
 Dominus an tenetur in foro conscientie ad damnum datum per proprium servum, vel proprium animal, interveniente ejus culpa. 1.5.3.3.
 An vero dispositio juris canonici, & civilis circa damnum per servum, vel proprium animal datum habeat locum in foro conscientie ante omnem judicium sententiam. 12.
 Dominus culpa qualis debeat esse, ut teneatur solvere integrum damnum. 1. in fin.
 Dominus an tenetur de damno per proprium servum, vel proprium animal naturaliter dato omnino inculpabile. 2.1.55.7. & 8.
 Donatio an præsumatur quae sit judicibus, scribis, & aliis iurisdictiis ministris. 3.1.1.24.
 Donator an possit conditionem, modumve adjectum donationi in utilitatem alterius, pacto cum ipso donatario initio tempore contractus, postmodum revocare, altero minime consentiente. 1.6.1.35.8. & 10.
 Dominus an tenetur quartu[m] servum, vel animal, si fugierit, & in laeti potestate mittere. 7.
 Dominus an tenetur tradere animal, vel sat sit dare premitum, & quando sat sit dare premitum servi. 8.
 An vero possit revocari, si juramentum intercedat. 7.
Tb. Sanchez Consil. Moral. Tom. I. 8. & 9.